

EN BÅTKLUBB I FÖRVANDLING

EKENSBERGS BÅTSÄLLSKAP

1975 - 1989

FEMTON ÅRS UTVECKLING AV HAMNEN OCH VARVET

Gerhard Lindström avgick efter tio år som ordförande i och med utgången av verksamhetsåret 1989. När Gerhard tillträdde förestod en mycket händelserik period i sällskapet, främst vad gällde utvecklingen av hamn och varv. Men redan några år innan Gerhard greppade ordförandeklubban hade tankarna på en omfattande modernisering av Mörtvikshamnen tagit form i klubben. Eller, hemska tanke, skulle EBS:arna tvingas bort från sin hemmahamn? Ja, klubbens fortlevnad i Mörtviken var ingen självklarhet, åtminstone inte vid mitten av 70-talet. Det framgår av Gerhards och förre ordföranden Åke Larssons botaniserande i anteckningar och minnesbilder från åren 1975-1989:

Gerhard Lindström, ordförande i EBS under 10 år, 1979 - 1989.

1975

"Trots bearbetning av myndigheter och politiker under en lång tid hängde orsmolnen fortfarande över oss EBS:are. Skulle vi, efter ett halvsekellångt arbete och trevlig samvaro bli tvungna att lämna Mörtviken? Det var ändå med en

viss förtröstan som, den 17 mars, flera styrelsemedlemmar bänkade sig på åhörarläktaren vid kommunfullmäktiges sammanträde i Stads huset. De ville höra Tord Linbos (m) plädering för vår sak när fullmäktige diskuterade planerna för bl a Mörtviken.

På hösten det året kom så ett glädjande besked i Stadsbyggnadskontorets "Programinventering för Vinterviken mm". Där framgick att bostadsbyggandet på det gamla varvsområdet skulle starta 1977-78, men också att stränderna runt Mörtviken var avsedda för båtsport. Visserligen talades det också om strandpromenad, men det var i alla fall ett besked om fortsatt båtliv i Mörtviken.

Rolf Persson, mångårig EBS-medlem och bryggbas 1978.

1976

Nu blev Stadsplaneförslaget för bebyggelsen på "Varvet" klart och med en viss lättnad konstaterade vi att det uppläggningsområde som togs ifrån oss kunde ersättas genom att den inre delen av Mörtviken gick att fylla igen. Därmed hade myndigheterna övergett den horribla tanken att förlägga vårt uppläggningsområde långt från vår hamn. Ett idogt arbete med bearbetning av olika instanser hade gett utdelning! Klubbens svar på förslaget inleddes med att vi såg mycket positivt på planerna och som avslutning begärdes ett långtidskontrakt på området vid Mörtviken (till detta återkommer jag senare).

1977

Under vintern monterades en påmastningsanordning på vår stationära kran. Mycket välkommet, och är jag inte felunderrättad så

hade redan då "Smed-Bosse" Dahlqvist ett finger med i spelet. Att vårt remissvar på stadsplaneförslaget fått önskad verkan framgick av en artikel i Dagens Nyheter sydvästbilaga den 25 maj. Där framgick bl a att "Ekensbergs Båtklubb får stanna i Mörtvikens inre. En mindre del av den igenvuxna viken fylls igen, så att båtsällskapets nuvarande båtuppläggningsområde kan flyttas dit."

På sommaren 1977 var utfyllningen klar och utgjorde då i stort sett halva vårt nuvarande uppläggningsområde. Senare skulle denna utfyllnad komma att kompletteras. Fastighetskontorets planer på renovering och försäljning av "Gröna villan" sköts upp, och därmed fick vi behålla våra kansliökaler ännu en tid.

1978

Under hösten 1977 hade vi vars-lats från Idrottsförvaltningen om att vår varvsbrygga snart skulle rivas,

men våren -78 kom ett nytt besked; nu skulle vi få behålla bryggan en tid. Däremot blev vi uppmanade att riva vår kran på Ekensbergssidan senast den 15 maj 1979. Det skulle betyda att sjösättningen måste vara klar före detta datum.

Det var väl egentligen det här året vi på allvar kände att klubben gick in i en ny epok med massor av arbete framför oss, men medlemmarna var entusiastiska och vi fick många förslag om bryggor, pontoner, båtförtöjningar och annat i vår nya hamn. För att avlasta styrelsen en del arbete bildades en kommitte med uppgift att arbeta med hamnens utveckling. I kommittén ingick Urban Cogne, Roland Holmberg, Per-Eric Bergström, Per Silen, Bo Dahlqvist, Arnold Karlberg, Karin Askberger, Per-Olof Nilsson samt en representant för damsektionen. Dessutom valdes bryggbasar, nämligen Rolf Persson, Bengt Eriksson, Amadeo Leva, Arne Kollberg och Billy Björkman.

1979

Nu förestod så mycket arbete att det var svårt för vår valberedning att hitta någon som var villig att åta sig den betungande sysslan som hamnkaptan. Men valberedningen gav sig inte, utan kom till vårmötet med det fiffiga förslaget att sprida hamnansvaret på fem personer, alltså en hamnarbetsgrupp där sammankallande skulle fungera som hamnkaptan. Detta förslag vann givetvis gehör och vi kunde välja vår första hamngrupp, bestående av Roland Jansson, Ingemar Bergman, Jan Bäckström, Bo Dahlqvist och Gunnar Nilsson.

Så startade den stora nydaningen och omflyttningen. Nya bojar inköptes liksom kättingar och bojstenar, pontoner och bommar flyttades och från Margaretelundsvaret inköptes en begagnad truck som skulle visa sig vara en mycket god affär. Från kommungubbarna kom beskedet att vi skulle

få behålla vår stationära kran tills vidare och samtidigt fick vi löfte om ett långtidskontrakt.

För diskussionerna med kommunens projektgrupp bildades en förhandlingsdelegation med beslutsrätt och vi insåg vikten av att ha hamnkaptenen med i styrelsen, varför styrelsen utökades från sju till åtta personer.

I och med detta år var vår 55-åriga vistelse på Ekensbergssidan av Mörtviken till ända. En ny epok på vikens södra strand tog vid. Där pågick ännu utfyllnads- och muddringsarbeten och planerna på en ny "mastkaj" hade börjat ta form.

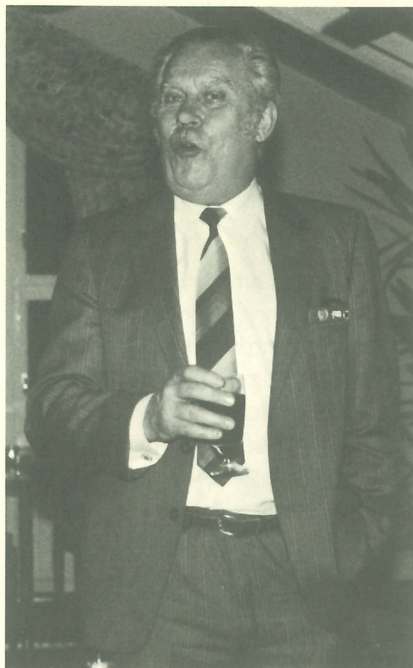
Året avslutades med att Åke Larsson lämnade ordförandeskapet. Genom åren hade han hårt och osjälviskt kämpat för vår sak med myndigheter, politiker, förbund och andra klubbar. Jag riktar ett varmt tack till Åke för hans framsynta arbete för klubbens bästa.

1980

I mars detta år var det dags att skicka ut anbudshandlingar, men allt drog ut på tiden och hela sommaren fick vi leva med provisorier i hamnområdet. Så plötsligt, torsdagen före första upptagningsdag, blev det fart på fritidsförvaltningen. Då ringde man och meddelade att utfyllnad av det tidigare bara halvfärdiga hamnområdet skulle starta följande måndag!

Mer olägligt kunde det inte ha kommit, men vi visste att om vi stoppade utfyllnaden så skulle hela projektet bli ytterligare försenat. Så natten till fredagen gjorde vi om uppläggningsplanen och klarade upptagningen med inhyrda maskiner och fina arbetsinsatser av medlemmarna.

På hösten kom fritidsförvaltningen med ett förslag som innebar att vi skulle disponera uppläggningsområdet tillsammans med Dalbo Båtsällskap. Vi lyckades avstyra denna tanke på en varvsförening efter långa diskussioner med fri-

Åke Larsson avgick 1979 efter 5 år som ordförande i EBS.

tidsförvaltningen. Vårt huvudsakliga argument var att området inte räckte till fler klubbar än EBS.

Strax före jul kom så äntligen förslaget till ny stadsplan för Vinterviken med omgivningar. Jag citerar: "I det inre av Mörtviken föreslås ett område för båtuppläggning. Ytan är cirka 0,6 hektar och bedöms kunna innehålla kaj, plats för mastkran, klubbhus, samt utrymme för cirka 150 båtar på land".

1981

Året började ungefär som det föregående avslutades, med kaos. Just när vi skulle sjösätta var det dags att slutföra arbetena i hamnen. Vi tvingades därmed sjösätta alla båtar under en enda helg!!

Efter denna historiska sjösättning såg Mörtviken och dess omgivningar ut som ett slagfält. På Ekensbergssidan låg motorbåtar och pontoner huller om buller, på den södra sidan låg segelbåtarna i klungor inne i vassen. Efter en tvåveckors period av intensivt arbete med att få ordning i och runt viken kom så den stora dagen; den 22 maj 1981 kunde vi inviga vår nya hamn. Bandet klipp-

tes till Bernt Falkenborgs trumpetfanfar, som en bekräftelse på att två års hårt arbete var till ända. Evenemanget beundrades av våra nya grannar på "Varvet", som applåderade när den högtidliga ceremonien var slut. Därefter vidtog ett glatt party med damsektionen som arrangör.

Under hösten samma år fick vi tips om en barack på Långholmen som skulle rivras. Dåvarande fastighetsborgarrådet Sune Haglund erbjöd oss att köpa baracken för hundra kronor att ha som klubbhus, men efter en del diskussioner tyckte vi det var bäst att avstå. Istället satsade vi på högtryckspruta och transportvagn.

Ändå gick baracken till hävderna. Redaktören för "Mörten" fick nämligen utlopp för sin skaldekonst och skrev sålunda:

EN KLUBBKÅK FRÅN LÅNGHOLMEN VERKADE BRA

PÅ MÖTET SA DE NÄRVARANDE - JA!

NÄR VI SEN RÄKNAT PÅ TIMMAR AV SLIT

ÄNDRADES TONEN; TA DEN EJ HIT!

På hösten kallades vi också till förhandlingar om ersättning till kommunen för hamn- och varvsplats. Diskussionerna skulle resultera i ett kontrakt och utgångsläget var det sämsta tänkbara. Flera klubbar fanns nämligen på plats samtidigt, och kommunen tog en klubb i taget. Innan turen kom till oss utbröt en vild diskussion med ren "pajkastning" mellan Mälarhöjdens Båtklubb och kommunens representanter. När så Roland Holmberg och jag satte oss att förhandla kunde vi bara konstatera att gubbarna på förvaltningen tröttnat och genast gick med på våra krav om ersättning för gamla varvs- och kranbryggan! Det betydde att EBS under tio år framöver bara behövde betala en tiondel av hyran för 82 meter

pontoner. Efter den bravaden firade vi med fika och wienerbröd på klubbens bekostnad.

1982

Året inleddes med en massa strul kring utvecklingen av hamnen. Fritidsförvaltningen tyckte att gällande förslag med en upptagningskaj skulle bli alldeles för dyrt. Ett nytt förslag med en slip visade sig mer ekonomiskt tilltalande. Det passade oss också, för det nya förslaget innebar att vi skulle bli helt oberoende av andras medverkan vid upptagning och sjösättning.

1983

Nu bestämdes att vår slipanläggning skulle byggas under perioden maj-augusti. Till hösten skulle vi alltså ta upp båtarna med vår nya utrustning. Äntligen! När arbetena började råkade jag "missförstå" kommunens representant angående bryggans utformning och pålning. Antalet pålar skulle utökas med en, jämfört med vad som från början var planerat. Jag råkade få det till tre extra pålar, och fick stå där med "skammen" när fadäsen var ett faktum och alla pålar nedslagna.

Under sommaren gick arbetena som planerat, bland annat grävdes för elkablar till bryggor och hamnplan och vi fick ett nytt brygglandfäste.

1984

På våren lyckades vi avstyra tankar på en utvidgning av vår hamn. Roland Holmberg och jag gjorde ett besök hos stadsarkitekten och fick honom att ändra stadsplanen så att klubbens vattenområde minskades. Om hamnen hade utvidgats så hade vi inte haft plats för alla båtar på land för vinterförvaring. Vi hade blivit tvungna att skicka båtar till andra platser på vintern, och det hade naturligtvis inneburit en risk för splittring av hela sällskapet.

Under hösten började styrelsen tillsammans med andra i klubben planera området mellan slipen och klubbhuset. Ganska snart visade det sig att här var fråga om ett ganska stort jobb innan alla pusselbitar funnit sin plats.

1985

Åter en stor händelse i sällskapets historia! I juli detta år kunde

vi skriva ett 25-årskontrakt med Stockholms Stad. Det löper alltså från den 1 juli 1985 till den 1 juli år 2010. Därefter kan det förlängas med fem år i taget. Kontraktet innebar att vi på allvar kunde börja planera långsiktigt.

Under sommaren gjordes en yttre renovering av klubbhuset, och bodarna iordningställdes såväl in- som utvändigt. Den ena gjordes till förråd, den andra till verkstad. Dessutom fick vi ett litet kontorsrum för styrelsen och hamngruppen.

Sent på hösten 1985 förbereddes en ansökan om så kallat båtklubbslån på 100 000 kronor. Pengarna avsågs finansiera en traktor för båttransporter och snöröjning, ny toalett, elinstallationer på hamnplanen, inhägnad av en del av vårt område samt renovering och flyttning av klubbhuset.

1986

Detta år skulle bli epokgörande i sällskapets historia. På vintern bildades en arbetsgrupp för utformning av klubbhusområdet.

Med gruppens planer som grund söktes byggnadslov. Byggnadsnämnden hade en del synpunkter, bl a ville dom att vi skulle bygga ETT stort hus för alla våra behov. Jotack, blev vår reaktion, om kommunen ställer upp med finansiering så ser vi naturligtvis inget hinder för en sådan lösning. Svaret från byggnadsnämndens representanter blev ett stelt leende och så var den frågan ur världen.

På vårmötet klubbades beslutet att söka ett båtklubbslån, och därmed utbröt en febril aktivitet i olika grupper som skulle jobba med projektet. Kompletterande utfyllnad startade i maj.

I juni vidtog grävning av diken för elkablar till klubbhuset, verkstaden mm. Efter semesteruppehållet fortsatte arbetena och under hösten fick det nu flyttade klubbhuset en veranda och välbehövlig renovering invändigt. Det var mycket glädjande att under detta arbete ta

Bosse Larsson och Gunnar Nilsson var ett par av många EBS - medlemmar som grävde kabeldiken i junisolén 1986.

En av upptagningarna 1987 blev mycket dramatisk... Lyckligtvis kom ingen till skada och inte heller båten blev allvarligt skadad.

emot alla erbjudanden från medlemmarna om diverse möbler, inredning och andra prylar.

Under hösten byggdes också en jolleramp av en av våra skickliga snickare, att användas för ungdomssektionens optimistjollar.

Lagom till julveckan var klubbhuset färdigt, och den 20 december celebrerades vårt hamnprojekt med en liten fest för alla som hade deltagit. Meny bestod av kall buffe, öl, snaps och kaffe. Ett häftigt snöoväder drog fram över Mörtviken den natten, men som tur var hade vi klätt oss väl med tanke på årstiden.

Låt mig säga, att det gångna året var det mest positiva under mitt tioåriga ordförandeskap. För mycket av de positiva upplevelserna stod "påläggskalvarna" Lasse Forslund och Bengt Niklasson, men naturligtvis också alla andra optimistiska medlemmar som ställde upp och jobbade.

1987

Nu kunde vi andas ut efter det arbetsamma 1986. Mest var det fråga om småjusteringar som skulle göras, för inget är ju perfekt med en gång.

På hösten besökte vi i alla fall Fritid Stockholm för att undersöka möjligheterna till bidrag för renovering av den kulturminnesmärkta "likboden". Tanken var att göra boden till utrymme för jollemateriel och annan utrustning.

Kommunen hade som vanligt ont om pengar, men lovade i alla fall att stå för material till renoveringen under förutsättning att klubben svarade för arbetet. Överenskomsten resulterade i att föräldrarna till barnen i vår ungdomssektion tog sig an renoveringsarbetet.

En av upptagningarna 1987 blev mycket dramatisk. En segelbåt tip-

pade baklänges på slipen - lyckligtvis utan personskador och inte heller båten blev allvarligt skadad. En säkerhetsgrupp fanns redan i klubben och nu aktiverades denna för en översyn av gällande regler för hantering av våra båtar. Gruppens arbete resulterade i strängare krav på vaggors och bockars material och konstruktion, kölpallningens utformning m m. Gruppen underströk också tidigare bestämda maximimått för båtar som skulle hanteras i klubbens anläggning.

1988

På vårmötet i april tog EBS steget in i dataåldern. Mötet beslöt nämligen att vi skulle köpa en dator för att underlätta vår administration. Till upphandlare och dataansvarig utsågs Bengt Niklasson. Så småningom blev datorn ett oerhört värdefullt stöd när det gällde att hålla ordning och reda

och aktualitet i alla uppgifter om medlemmar, båtar och ekonomi.

1989

Nu började jag känna mig ganska "mätt" efter de många och händelserika åren som ordförande. I början av året tog jag kontakt med valberedningen och gjorde klart att det var dags för avlösning. Att sitta alltför många år som ordförande är inte bra, det blir lätt slentrian i arbetet och stagnation för klubben.

Efter åren av vedermödor och glädjestunder i arbetet med att utveckla sällskapets hamn och varv var det skönt att bli "vanlig" medlem igen. Jag konstaterar att den förnyade styrelsen är ytterligare ett steg framåt för ett innehållsrikt båtliv i Ekensbergs Båtsällskap".

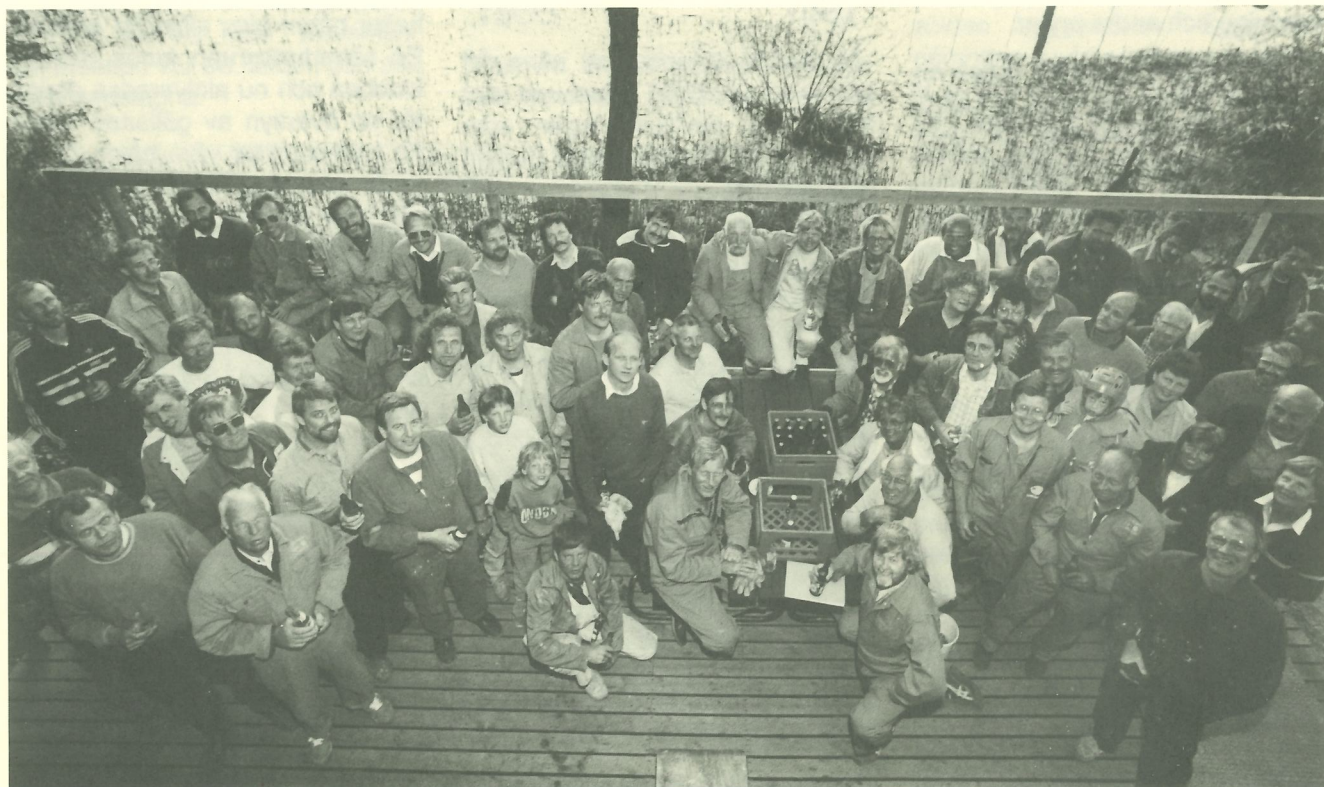
GERHARD LINDSTRÖM

ordförande i EBS

åren 1979-1989

Vår välordnade hamn i Mörtviken, resultat av många medlemmars idoga arbete under praktiskt taget hela 80 - talet.

Ett gäng EBS - are samlade till en välförtjänt öl efter dagens knog i hamnen.

KLUBBEN FIRADE 60 ÅR DAMSEKTIONEN I KVAV

Slitsamt arbete, byråkratiskt krångel och ideliga förhandlingsturer med kommunens representanter....Beskrivningen av hur hamn och varv utvecklades innehåller besvikelser och triumfer, och till slut tillfredställelsen över resultatet; en av storstockholms allra finaste småbåtshamnar.

Men samtidigt med allt arbete fanns ändå tid att njuta båtliv och klubbgemenskap. Här fortsätter Gerhard att berätta om aktiviteter och händelser i EBS under åren 1975-89:

"1975 var året då sällskapet fick sin första godman, och därmed en publikattraktion. Det var nyblivne medlemmen Urban Cogne som inför en intresserad och beundrande skara dök ner i viken för att avlägsna en besvärande påle.

En annan nyhet var vårt första radioombud, Folke "Johan" Johansson. Verksamheten med båtradio hade blivit så utbredd i klubbarna att den måste organiseras.

Tävlandet var det däremot illa ställt med. Vi noterade ett sviktande intresse, och flera medlemmar talade för enklare tävlingsformer.

Efter båtupptagningen det året inträffade en av det fåtal olyckor som inträffat i klubben, en brand. Två båtägare drabbades svårt, och efter denna händelse beslöt att alla som nyttjade sällskapets hamn och varv skulle ha en ansvarsförsäkring.

Slutligen noterade vi att vår tidning Mörten genomgick en "ansiktslyftning" och kom att mer likna en riktig tidning.

Damsektionen firade 25 - års jubileum 1977. Sju år senare lades sektionen ner och familjemedlemskap infördes.

NAVIGATIONSTÄVLING

1976 ordnades, på förslag av vår tävlingsentusiast Roland Holmberg, en gemensam tävling för segel- och motorbåtar. På så sätt fick vi vår navigationstävling som blev en årligen återkommande punkt på EBS-programmet.

På tävlingsfronten kom också en annan nyhet. Under många år hade vi genomfört kappseglingarna efter den s k scandicap-regeln. Nu började vi gå över till den nya hcp-regeln LYS (Lidingö Yacht Stick). Se där, ytterligare ett tecken på EBS:arnas framåtsträvan.

MEDLEMSANTALET

1977 i februari firade vår eminenta damsektion sitt 25-årsjubileum med en celeber fest i klubbhuset, där vi "gubbar" var portförbjudna. En del försökte få vara med på ett hörn men dom fick

nöja sig med att njuta av den vackra sången som trängde ut genom klubbhusets väggar.

På höstmötet vidtogs en historisk förändring när en stadgeändring om sällskapets medlemsantal antogs. Tidigare hade medlemsantalet varit begränsat till 100 personer, men i och med stadgeändringen blev det obegränsat. Dessutom ändrades klubbens avgifter för att bli mer tidsenliga.

En annan stor händelse var bildandet av en ungdomssektion, under ledning av Ronnie Donvall och Lars Westerling.

1978 på vårmötet applåderades ungdomssektionens tillkomst, men samtidigt konstaterades att ungdomarna inte hade några båtar att segla! Raskt beslutades om en extra uttaxering av 25 kr per medlem för att lösa problemet. Dessutom fick den nybildade ungdomssektionen ett startbidrag av damsektionen.

Återigen väcktes också frågan om medlemskapet i Stockholms Seglarförbund i syfte att gagna klubbens ungdomsverksamhet och kappsegling.

FAMILJEMEDLEMSKAP

Ytterligare ett tecken på att EBS ville engagera hela familjer i klubbarnas verksamhet var en motion som lämnades till SMBF:s "båt-dag" 1979. Där skrevs: "Vi föreslår att förbundet utarbetar förslag och rekommendationer till familjemedlemskap. Nuvarande medlemsform, där som regel endast mannen/båtagaren är ansluten till sällskapet, anser vi vara ett föråldrat system, som hörde hemma i en helt annan generation, än den som vi nu befinner oss i. I dag är "båtliv" en angelägenhet för hela familjen....En naturlig följd av detta anser vi då vara att hela familjen kan anslutas till sällskapet, med samma rättigheter och skyldigheter, som endast mannen har i dag."

1979 noterade vi en ljusning vad beträffade tävlingsintresset. Nat-tävlingen lockade 13 startande, en tangering av tidigare rekord. Dessutom tillkom en ny aktivitet på EBS-programmet, eskaderfärden, som skulle arrangeras Kristi Himmelfärdshelgen påföljande år.

Den nybildade ungdomssektionen fick vind i seglen. Våren -79 köptes den första optimistjollen och ytterligare nyförvärv var på gång.

Det var således en klubb med "flyt" när Åke Larsson lämnade ordförandeskapet till undertecknad!

ESKADERFÄRD

1980 i Kristi Himmelfärdshelgen arrangerades eskaderfärd för första gången i "modern tid". Hela 14 båtar lämnade Mörtviken den 15 maj, och färdmålet var Herrstaviken-Stallarholmen. Efter gemensam middag med dans fortsatte eskadern på tredje dagen till

Granskär, där det blev gitarrafton med Bernts (Falkenberg) trumpet-solo som avslutning.

I juni var det dags för nästa nya aktivitet på klubbens program, en rebusjakt. Den ordnades i samband med en färd till Idskär och den traditionella sillfrukosten.

På hösten arrangerades som vanligt seglingstävlingar tillsammans med Gröndals Båtklubb och också i "nattköret" samarbetade vi med GBK. Arrangemangen detta år var högt uppskattade och välbesökta, såväl i vattnet som vid de avslutande festerna.

STADGEÄNDRING

1981 förflöt utan större avvikelser från programmet, frånsett att sillfrukosten inte blev riktigt som det var tänkt. EBS-gänget som skulle avnjuta denna goda tradition splittrades nämligen av ett kraftigt blåsväder. Framåt kvällen kunde i alla fall en skara EBS-are samlas på Jungfruholmarna till grill- och visafton.

Från årsmötet det året noteras att medlemmarna antog de stadgar som sedan kom att gälla under tio år. De gamla stadgarna hade varit i kraft sedan år 1968 och ansågs föråldrade eftersom så mycket hade hänt med båtlivets utveckling. Dessutom valde vi nu att anpassa våra stadgar till ramstadgarna i Saltsjön-Mälarens Båtförbund, SMBF.

KVÄLLSSEGLING

1982 en vacker försommarkväll resulterade ett "båtsnack" i att vi drog igång kvällsseglingar. Roland Holmberg och undertecknad tog oss verket an och premiär för de nya kvällsseglingarna blev det den 2 juni det året. Efteråt följde sedvanlig taktikgenomgång i klubbkåken. Kvällsseglingarna var ett resultat av att de andra tävlingarna i klubben tenderade att locka färre deltagare.

Daniel Ekman och Janne Johansson lyckades också det

året få med EBS-are på eskaderfärd till Stallarholmen, och sillfrukosten med paketsegling gick av stapeln på Idskär. Där ordnades också jolleseglingar för juniorerna.

Höstseglingen 1982 vid Jungfruholmarna avgjordes med minsta möjliga marginal - bara TVÅ sekunder efter tre timmars segling. Roland Holmberg korades till segrare och gratulerades med ett ofrivilligt dopp.

TVÅ ÅRSMÖTEN

För övrigt var 1982 ett år som går till EBS-historien som året då vi höll två årsmöten och två årsfester. Anledningen var att sällskapet ändrade verksamhetsår från januari-december till oktober-september. Den sista årsfesten var samtidigt ett 30-årsjubileum för damsektionen och sällskapet uppvaktade jubilarerna med en glas-skulptur. Undertecknad gratulerade också damsektionens primus motor Kerstin Falkenberg med en "ordförandevals".

DISTANSKAPPSEGLING

1983 på sensommaren beslöt ett gäng seglarentusiaster ordna en distanskappsegling. Vi bestämde att starten skulle ske i Mörtviken och fortsättningsvis såg banan ut så här: Kungshatts norra sida, mellan Gällsta ö och Estbröte, syd Jungfruholmarna, runt Idskär och Kanan, syd Slagsta holme och slutligen mål vid Jungfruholmarna. Anmälningsskeden upptog elva namn, men när starten gick visade det sig att det var åtta som ställde upp. På grund av dåligt väder var vi tvungna att avkorta banan så att vändpunkten blev grönpricken på Rödstensfjärden, men segrare i denna första distanskappsegling blev i alla fall Roland Holmberg, tätt följd av Malte Jansson.

NEDLÄGGNING

1984 gick tyvärr en del av sällskapet i graven, i och med att vår damsektion upphörde efter mer än

Urban Alvring och Martin Ryf ruskade liv i ungdomssektionen . Året var 1985. Gamla segeljollar reparerades och nya köptes in.

30 års verksamhet. Anledningen var bristande intresse bland medlemmarna och inga nyrekryteringar kunde göras. Nu erbjöds de kvarvarande i sektionen vanligt medlemskap men det var ett fåtal som tackade ja. Den som nappade först var i alla fall min "favoritsambo" Barbro Fasth, och flera yngre damer blev medlemmar i och med den stadgeändring om familjemedlemskap som följde på damsektionens nedläggning.

JUBILEUM

Årets höjdpunkt var förstås att inte bara klubben utan också "Farfar" Arne Westerling firade 60-årsjubileum. "Farfar", som är sex månader äldre än EBS, hann förstås först med firandet, men i midsommarhelgen arrangerades jubileumstävlingar för segelbåtar vid Jungfruholmarna.

I arrangemanget deltog också Gröndals Båtklubb och vådrets makter stod oss bi med rena "broschyrvädret". Jubileumsseglingen vanns av Bengt Niklasson, före Nils Lundberg från GBK.

Förutom tävlandet firade vi midsommar med dans i den vackra sommarnatten.

Någon jubileumstävling för motorbåtar blev det inte på grund av alltför dålig anslutning, men i sep-

tember blev det i alla fall nattnavigering med åtföljande "årtparty". Årtor och punsch var högt uppskattat av såväl tävlande som arrangörer och en och annan "sup-porter".

MAURITZ MINNE

Dagen efter nattnavigeringen permanentades tidigare års distanskappsegling. Den fick nu det officiella namnet MAURITZ MINNE, för att hedra minnet av framlidne Mauritz Gustavsson, som till stor del format EBS under sextio års verksamhet. Denna

första MAURITZ MINNE-tävling vanns av Christer Frank i hans Vindö 30.

En stor bedrift under denna kappsegling gjorde också Klaus-Martin Hauber som med sin laserjolle (!) kom på tredje plats. Att sitta fyra timmar i en så liten farkost tycker jag var årets prestation.

På årsmötet 1984 kunde vi glädjas åt ett fint vandringspris som donerades av Arne Westerling, och jubileumsåret avslutades stilenligt med en jubileumsfest på Carefjells festvåning i Gröndal. Därmed sattes punkt för ett mycket gott år i klubbens historia.

UNGDOMSSEKTIONEN

1985 var den viktigaste händelsen att ungdomssektionen återuppstod. Det var mycket glädjande när Urban Alvring och Martin Ryf återupptog verksamheten efter att den legat i malpåse under några år. Första aktiviteten på programmet bestod i en utflykt i Kjell Johanssons segelbåt.

Glädjande var också att årets samtliga programsatta tävlingar kunde genomföras. I samband med höstseglingen och motorbåttävlingen vid Jungfruholmarna passade vi på att uppvakta Göta

Säsongsavslutning i ungdomssektionen.

Segelsällskap med en skeppslocka. Göta 90-årsjubilerade nämligen under 1985.

BESIKTNINGSMÄN

1986 fick ungdomssektionen en fin start med många aktiviteter, och på bryggan vajade en EBS-flagga på vår nyupsatta flaggstång. Flaggan hade skänkts till klubben av Mary och Gösta Andersson.

Det året började Saltsjön-Mälarens Båtförbund utbilda besiktningmän för säkerhetsbesiktning av båtar äldre än 25 år. Avsikten var att få till stånd en förbättrad säkerhetskontroll och koppla denna till båtförsäkringen i Svenska Sjö. Den förste från EBS att utbildas var Bengt Niklasson.

Samma år antogs klubben som medlem i Hägerstens Föreningsråd, vilket bl a innebar att vi fick tillgång till föreningsrådets lokaler för våra möten och andra sammankomster.

En närmast historisk händelse kunde jag också notera i och med att Urban Cogne avtäckte sin lotskutter. I många år hade han arbetat under presenningarna, gömd undan nyfiknas insyn.

POLITIKERMÖTE

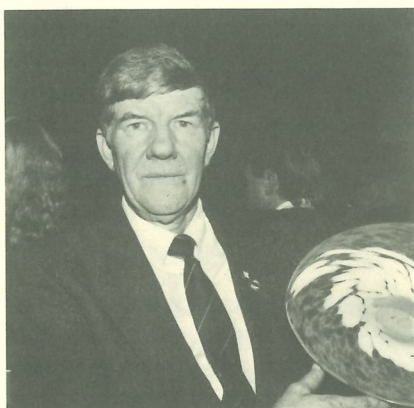
Våren 1987 kallades EBS till ett möte med Hägerstendistriktets fritidsnämnd. De lokala politikerna ville informera sig om båtklubbarnas aktiviteter. Från EBS deltog Staffan Sillen och undertecknad, och vi tog förstås chansen att berätta om våra problem med avsaknad av dricksvatten och den besvärliga bottenväxtligheten i hamnen.

När vi kom in på vår ungdomsverksamhet blev politikerna märta imponerade, särskilt som de andra klubbarna inte hade någon ungdomsverksamhet alls.

Ungdomsverksamheten ja, den blev nu så populär och omfattande att vi tvingades slå till bromsarna.

Alla intresserade kunde inte ges plats i de olika grupperna, så ungdomssektionen fick upprätta en kölista.

I övrigt kan nämnas att det här var året då EBS hamnade på museum. Museiföreningen Sveriges Fritidsbåtar bad nämligen om en EBS-vimpel, att sättas upp i föreningens museum på Fjäderholmarna.

Ivar Holmberg, EBS - kassör under 30 år.

LÅNGSEGLING

På sensommaren genomförde en tapper skara "långseglare" en bejublad och sägenomspunnen eskaderfärd till Gotland. Det blev en seglats i regn och kuling och deltagare som tidvis drabbades av svårartad sjösjuka. Efteråt tvistades om vad som egentligen orsakade denna blekhet och illamående...

Upptagningen 1987 förgylldes med en "ärtbankett" efter fördömligt ärtkok av min kära Barbro. Totalt var det 26 personer som trängde in sig i klubbkåken för att festa på två stora kittlar ärtsoppa och tillhörande punsch. Det behöver väl knappast påpekas att det uppstod en viss villervalla när festdeltagare som satt längst in i kåken skulle ut för att uträtta sina behov.

Det årets årsfest hölls i före detta riksdagsrestaurangen vid Sergels torg. Under festen hyllades vår avgående kassör Ivar Holmberg som skött sin syssla i EBS-styrelsen under inte mindre än 30 år! För att hitta en motsvarighet till styrelseveteran får vi gå tillbaka

ända till Mauritz Gustavssons tid.

INFORMATION

1988 startades "EBS-Aktuellt", ett informationsblad i syfte att fortlöpa ge medlemmarna information om sällskapets olika aktiviteter.

Göta Segelsällskap uppvaktades med två EBS-vimplar till det nya klubbhuset på Långholmen (Spinnhuset).

En EBS-are, Urban Alvring, valdes in i SMBF:s ungdomskomite och för min del var årets "lyft" ett besök vid en av vår ungdomssektionens träffar. Det var för mig och Barbro en upplevelse att se ungarna med liv och lust gå in för att lära gott sjömanskap. Ett besök i ungdomssektionen kan jag rekommendera också andra äldre klubbmedlemmar!

Ett annat glädjeämne var att vi det året kunde genomföra både dag- och nattävling för motorbåtar tillsammans med Gröndals BK. För vår del blev också resultatet väldigt bra, eftersom nybörjaren Trygve Engelbert segrade i en av tävlingarna.

VÅRFESTEN

1989 hade vår festen på hamnplanen växt till vår mest välbesökta aktivitet. Hela familjer bänkade sig vid långborden och totalt blev vi drygt 100 deltagare. Vår festen hoppas jag också i fortsättningen ska bli en stor familjefest i EBS-regi.

I årets motorbåtstävlingar som arrangerades i samarbete med Gröndals BK sopade Jonny Karjalainen rent med konkurrenterna - en stark prestation i hård sekundstrid.

Också seglingstävlingarna arrangerades ihop med GBK, och undertecknad lyckades bli klubbmästare i GBK med hjälp av gastarna Barbro och Bengt Eriksson. Att bli klubbmästare i en annan klubb var för mig ett stort

Vårfesten på hamnplanen växte till klubbens mest välbesökta aktivitet. I maj 1989 bänkade sig mer än hundra personer vid långborden efter sista sjösättningen.

ögonblick, särskilt som jag förärdades mitt livs första guldmedalj.

Nattävlingen för motorbåtar höll på att sluta i en tragedi. En båt utan lanternor var nämligen nära att rannas och det var bara tävlanden Jonny Karjalainens skickliga manövrerande som

gjorde att katastrofen kunde undvikas.

Det årets upplaga av MAURITZ MINNE vanns inte oväntat av Malte Jansson, och säsongen avslutades på nyuppståndna Carefjells festvåning i Gröndal, en fest som besöktes av många

"gamla" EBS-are. Särskilt glädjande var det att tidigare EBS-ordföranden Åke Larsson och hans Alice deltog. Undertecknad utbytte förstås artigheter med nye ordföranden Bengt Niklasson och jag blev mycket glad och stolt över den glasskål jag förärdades för mitt tioåriga ordförandeskap. Också det förtjänststecken jag tilldelades blev en prydnad för festliga tillfällen.

Med ett varmt tack till er alla avslutar jag mina "memoarer". Jag önskar den nygamla styrelsen och alla andra goda krafter i EBS lycka till och hoppas på en god seglats för gamla som nya EBS-are i det nya decenniet"

GERHARD LINDSTRÖM

ordförande i EBS

åren 1979-1989

Johnny Karjalainen, klubbmästare i EBS navigationstävling 1989.

Gerhard Lindström med sin bästa kamrat Barbro Fasth.

Redigering och layout: Staffan Sillen, Gunnel Hassbring och Bengt Niklasson.

Bilder från EBS medlemmar.

Tryckeri: Kugel Tryckeri Aktiebolag, Stockholm.

Mörtviken i Mars 1992.